

قانون بی‌سیم‌های اختصاصی و غیر حرفه‌ای (آماتوری)

قانون استفاده از بی‌سیم‌های اختصاصی و غیر حرفه‌ای (آماتوری) مصوب ۱۳۴۵/۱۱/۲۵

ماده ۱- برای دایر کردن هر ایستگاه ارتباط رادیویی اختصاصی و یا غیر حرفه‌ای باید قبلاً از وزارت پست و تلگراف و تلفن پروانه دریافت شود. تبصره - ایستگاه ارتباط رادیویی عبارت است از یک یا چند فرستنده و گیرنده و ادوات مربوطه که برای ارتباط رادیویی مورد استفاده قرار می‌گیرد.

ماده ۲- کسانی می‌توانند به عملیات رادیویی غیر حرفه‌ای اشتغال ورزند که از وزارت پست و تلگراف و تلفن گواهی‌نامه مخصوص اخذ نمایند. تبصره - ارتباط رادیویی غیر حرفه‌ای نوعی ارتباط رادیویی است که به منظور خودآموزی علمی و عملی و بررسی‌های فنی بین افراد مجاز برقرار می‌گردد. استفاده‌کننده از ارتباط رادیویی غیر حرفه‌ای کسی است که به خاطر علاقه و ذوق شخصی به منظورهای فوق بدون هیچ گونه نظر انتفاعی و یا سیاسی به برقراری این نوع ارتباط مبادرت می‌نماید.

ماده ۳- از دارندگان پروانه که بهره‌برداری می‌نمایند ماهانه مبلغی به عنوان حق استفاده دریافت می‌شود که میزان آن به پیشنهاد وزارت پست و تلگراف و تلفن به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید. سازمان‌های دولتی استفاده‌کنندگان از ارتباط رادیویی غیر حرفه‌ای از مقررات این ماده معاف هستند و در سایر موارد نیز معافیت از پرداخت حق استفاده مذکور موکول به تصویب هیأت وزیران خواهد بود.

تبصره ۱- نماینده انحصاری کارخانه‌های خارجی سازنده دستگاه‌های فرستنده بی‌سیم و یا سازندگان داخلی می‌توانند برای نمایش دادن طرز کار دستگاه‌ها به شرط رعایت مقررات منظور در آیین‌نامه با هر نوع دستگاه یک ارتباط آزمایشی که جنبه بهره‌برداری نداشته باشد برقرار و از پرداخت ماهانه مقرر در این ماده معاف باشند.

تبصره ۲- مقاطعه‌کاران و مؤسساتی که طرف قرارداد با سازمان‌های دولتی باشند باید پروانه تحصیل کنند و مانند سایر دارندگان پروانه حق استفاده مقرر را پرداخت نمایند.

تبصره ۳- تاریخ شروع بهره‌برداری از ایستگاه، پانزده روز پس از صدور اجازه ترخیص از گمرک و یا تحویل از کارخانه سازنده به خریدار (با اجازه وزارت پست و تلگراف و تلفن) محسوب خواهد شد به استثناء مواردی که دارندگان پروانه تاریخ دیگری را قبلاً به وزارت پست و تلگراف و تلفن اطلاع داده باشند.

ماده ۴- در مورد ضروری وزارت پست و تلگراف و تلفن مجاز است با تصویب هیأت دولت تمام یا قسمتی از مزایای گواهی‌نامه و یا پروانه ایستگاه را در تمام کشور و یا بعضی مناطق برای مدت معینی لغو نماید و در این مورد مراتب از طریق اعلان عمومی به اطلاع دارندگان گواهی‌نامه و یا پروانه ایستگاه رسانده خواهد شد.

ماده ۵- در صورت تخلف از مقررات و قوانین مربوط و یا از مشخصات و شرایط و خصوصیات مندرج در پروانه به تشخیص کمیسیون فنی سه‌نفری که در آیین‌نامه پیش‌بینی خواهد شد وزارت پست و تلگراف و تلفن می‌تواند بر حسب مورد از کار ایستگاه جلوگیری و پروانه مربوط را لغو کند و یا استفاده از گواهی‌نامه را موقوف سازد.

ماده ۶- وارد کردن دستگاه‌های فرستنده بی‌سیم به کشور و خارج کردن آن‌ها از کشور و همچنین ساختن یا واگذاری و هر نوع انتقال مالکیت دستگاه فرستنده بی‌سیم موکول به اجازه وزارت پست و تلگراف و تلفن خواهد بود.

ماده ۷- وزارت پست و تلگراف و تلفن کلیه دستگاه‌های فرستنده بی‌سیم را که فاقد پروانه استفاده هستند و همچنین دستگاه‌هایی را که مدت اعتبار پروانه آن‌ها منقضی و یا پروانه آن‌ها به طور موقت لغو شده است برای جلوگیری از کار آن‌ها تا صدور یا تجدید پروانه مأمور به سرب خواهد نمود.

ماده ۸- در مواردی که مصالح امنیتی کشور ایجاب نماید وزارت پست و تلگراف و تلفن می‌تواند با تصویب‌نامه هیأت دولت دستور توقف کار هر ایستگاه فرستنده بی‌سیم را صادر نماید.

ماده ۹- به منظور مراقبت در حسن اجرای مقررات این قانون و آیین‌نامه آن مأموریت مجاز وزارت پست و تلگراف و تلفن با اجازه دادستان می‌توانند هر موقع دستگاه‌ها را در محل کار و یا هر محل دیگری با رعایت مقررات مربوط مورد بازرسی قرار دهند.

ماده ۱۰- اشخاص زیر به حبس تأدیبی از یک تا شش ماه یا به پرداخت غرامت از پنج هزار ریال تا بیست هزار ریال محکوم می‌شوند.

۱- هر کس بدون پروانه ایستگاه رادیویی تأسیس نماید.

۲- هر کس بدون اجازه وزارت پست و تلگراف و تلفن دستگاه فرستنده وارد کشور یا از آن خارج نماید یا آن را در داخل کشور بسازد یا دستگاه فرستنده را مورد خرید و فروش قرار دهد.

۳- هر کس یا ایستگاه غیر مجاز عالملاً عامداً ارتباط رادیویی برقرار نماید.

۴- هر کس پس از لغو پروانه و گواهی‌نامه و اخطار رسمی وزارت پست و تلگراف و تلفن به عملیات خود ادامه دهد.

۵- هر کس از دستور صادر وزارت پست و تلگراف و تلفن موضوع ماده ۸ این قانون تخلف نماید.

تبصره- در موارد مندرج در این ماده در صورت تکرار جرم دستگاه فرستنده نیز به نفع دولت ضبط خواهد شد.

ماده ۱۱- اشخاص زیر به پرداخت غرامت از دو هزار ریال تا بیست هزار ریال محکوم می‌شوند:

۱- هر کس ایستگاه دیگری را بدون موافقت وزارت پست و تلگراف و تلفن مورد استفاده قرار دهد.

۲- هر کس در ایستگاه بدون پروانه عالملاً و عامداً مخابره رادیویی انجام دهد.

۳- هر کس از طول موج‌های غیر مجاز یا ثبت نشده در دفاتر وزارت پست و تلگراف و تلفن استفاده نماید.

۴- هر کس بدون گواهی‌نامه به عملیات رادیویی غیر حرفه‌ای اشتغال ورزد یا با علم و اطلاع با افراد بدون گواهی‌نامه ارتباط رادیویی بگیرد و یا به اشخاص بدون گواهی‌نامه اجازه کار در ایستگاه بدهد.

۵- هر کس از مقررات و قوانین رادیویی و یا مشخصات و شرایط و خصوصیات مندرج در پروانه ایستگاه تخلف کند.

۶- هر کس عمداً دفتر گزارش کار ایستگاه را بر خلاف ترتیب مقرر وزارت پست و تلگراف و تلفن تنظیم کند و یا تمام یا قسمتی از عملیات خود را در دفتر ثبت ننماید.

۷- هر کس پیام رادیویی مربوط به اشخاص دیگر را دریافت نموده آن را مورد استفاده قرار دهد.

۸- هر کس با علامت شناسایی مربوط به دیگران خود و یا با ایستگاه خود را معرفی نماید.

۹- هر کس پس از انقضای مدت اعتبار پروانه یا گواهی‌نامه بدون کسب اجازه مجدد به کار خود ادامه دهد.

ماده ۱۲- در صورتی که اعمال مذکور در این قانون مشمول مجازات‌های شدیدتری در سایر قوانین باشد مجازات شدیدتر اجراء خواهد شد.

ماده ۱۳- آیین‌نامه اجرایی مواد این قانون از طرف وزارت پست و تلگراف و تلفن تنظیم و پس از تصویب هیأت وزیران قابل اجرا است.

ماده ۱۴- دولت مأمور اجرای این قانون است.

قانون بالا مشتمل بر چهارده ماده و شش تبصره پس از تصویب مجلس سنا در تاریخ روز چهارشنبه پنجم بهمن ماه ۱۳۴۵ در جلسه روز سه‌شنبه بیست و پنجم بهمن ماه یک هزار و سیصد و چهل و پنج شمسی مورد تصویب مجلس شورای ملی قرار گرفت.

مهندس عبدالله ریاضی
رییس مجلس شورای ملی